Tak nám zastřelili Müllera, paní Ferdinandová. Prý někdo z vlastní redakce? Tentokrát se však nedivím, věděl příliš mnoho. A propos' - doufám, že to samé se nestane mně, chystám se totiž s vámi podělit o některé své postřehy a zážitky z uplynulých dvou (až tří) týdnů.

Tak kupříkladu jsem byl v T-Mobile Aréně zrovna ve chvíli, kdy zde vinou našeho vstupu do EU (ve Francii neměli ten víkend na písničky moc náladu) koncertovali skvělí **Gipsy Kings**. O tom se nedá ale nic moc napsat, leda, že koncert byl famózní. A to i díky zajímavým předskokanům, kterými byli cikánští
Bengas
(přízvisko "čeští Gipsy Kings" je na místě) a
Gulo čar
, které můžete znát i díky nedávnému rozdávání Andělů. Atmosféra v kotli pod pódiem byla opravdu bezvadná, což dokládá i fakt, že za normálních okolností bych při takové koncentraci okolostojícího etnika (třeba v tramvaji) asi těžko tleskal s rukama nad hlavou - spíše bych si přidržoval kapsy s peněženkou a telefonem, nervózně se rozlížeje. Jak ale s oblibou říká pplk. Bambas - i mezi majoritou se občas najdou pěkní hajzlové a naopak. V T-Mobile Aréně byl v tu neděli naštěstí ten "naopak" a to bylo príma.

Taky jsem byl omrknout v Balbínce **Dún an Doras**, kteří zde třetí květnovou neděli měli poslední předprázdninové mecheche. Vyzvěděl jsem, jaké ladění používá Petr Košumberský a utvrdil se v přesvědčení, že Katka García je opravdu veliký talent hodný pozornosti (chodit za Katkou nemusíte jen na Dún an Doras, ale třeba i na vybrané koncerty Druhé trávy). Řekl jsem si taky, že ohledně psaní recenze na jejich nové album
Sweet & Sour
bych s sebou měl asi trochu mrsknout, protože tahle kapela je co se týče repertoáru zřejmě natolik pracovitá, že bych se nedivil, kdyby do zimy byla na světě deska další.

S dalšími mými hudebními výlety už vás snad nebudu otravovat, snad jen s výjimkou Žižkovské smršti, na kteréžto akci jsem se po dlouhé době shledal se stále nadupanějším Mrakoplašem a nechal se mírně zklamat nekompletními Hm? O tom jsem však psát nechtěl. Na oper-airu mě totiž asi nejvíce uchvátila **Jana Vébrová**, mladičká písničkářka z Varnsdorfu, jejíž živelný projev vyzařoval stejně energie, jako dvaceti a třicetičlenné big bandy, které vystupovaly před a po ní. Navíc moc zajímavě zpívá, a ještě lépe hraje na harmoniku s knoflíkovými basy, a její písně jsou na její věk neobyčejně vyzrálé. Určitě si tohle jméno zapamatujte - bezpochyby o něm ještě uslyšíte. Konec konců, pokud máte chuť Janu Vébrovou slyšet na živo, můžete se těšit na některý z pražských večerů Šantré, kam ji jako hosta pozval sám kapelník Šantré Dušan Vainer.

No a kromě poslechu muziky jsem stihnul také prolistovat nové číslo **Puchejře**. Pokud by vás zajímalo, co v něm najdete tentokrát, vězte, že například další ze zajímavých vyprávění Kapitána Kida, tentokrát o setkání T.O. Island s TO. Jádro, pidipokec s Tempo di vlak, zajímavý Vokounův článek o Jendovi Kordovi (který by se v lednu dožil 100. let), nebo bezva vyprávění dobrodruhů o rejžování na Javornici River a o putování po Kamčatce.

V květnovém **Portýru**, který tentokrát vyšel opravdu v květnu (tady je prostě vidět pečlivá ruka nové editorky Hanky Hosnedlové) najdete na titulní straně rozhovor s Viktorem Porkristlem z Kamelotu, v podstatě biografický a opravdu vydařený. Jinak je Portýr nezvykle nabitý aktualitami, novinkami (především z mladé folkové scény) plus zajímavými reportážemi z krajských kol Porty.

Tak takhle to tedy bylo. A co se týče výše zmíněného Dr., všiml jsem si jeho charakteristické kštice minulý týden za sklem jednoho "vyvoněného" podniku, ke kterému jsem byl původně přilákán zvuky živého jazz bandu. Potichoučku jsem počkal, až doktor nachýlí své vypracované tělo směrem ke svému obchodnímu partnerovi, a ačkoli se to nemá, zvědavě jsem bleskurychle nakouknul do jeho poloprázdného talíře. A co myslíte? Měl ho tam!